

Opis podstatných částí rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2007 pod sp.zn. 7 Ca 1/2006-31

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu .... a soudců .... v věci žalobce....., bytem ...., proti žalovanému: Policie České republiky, Policejní prezidium ČR, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, v řízení o žalobě proti fiktivnímu rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia ČR o zamítnutí odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření informací a proti rozhodnutí policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 23. 12. 2005, č.j. PPR-345/K-PK-2005,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 23. 12. 2005, č.j. PPR – 345/K-PK-2005 je n i c o t n é.**
- II. Žaloba, kterou se žalovaný domáhal zrušení fiktivního rozhodnutí Policie ČR, Policejního prezidia ČR o zamítnutí odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření informací požadovaných žádostí žalobce ze dne 11. 11. 2005, se odmítá.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit do tří dnů od právní moci rozsudku soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, v kolcích, a to z žaloby proti fiktivnímu rozhodnutí Policie ČR, Policejního prezidia ČR o zamítnutí odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření informací požadovaných žádostí žalobce ze dne 11. 11. 2005.**

Z odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 23. 12. 2005, č.j. PPR-345/K-PK-2005, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti fiktivnímu rozhodnutí o neposkytnutí informací podle ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále také jako zákon). ...

Městský soud v Praze při posuzování věci dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále s.ř.s.) dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 23. 12. 2005, č.j. PPR-345/K-PK-2005, je nicotné.

Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce dne 11. 11. 2005 požádal Policii ČR, Policejní prezidium, podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí informací o obsahu celého spisu oddělení kontroly a stížností Policejního prezidia ČR č.j. PPR-2100/OKS-ST-2005, týkající se vyřizování opakované stížnosti žalobce na protiprávní jednání pracovníka skupiny kontroly a stížností Policie ČR, obvodního ředitelství Praha II, k němuž došlo dne 30. 6. 2005 a na protiprávní vyřízení prvotní stížnosti oddělením kontroly a stížností Policie ČR, Správy hlavního města Prahy. Žalobce v žádosti přímo požádal o to, aby byl seznámen s celým obsahem tohoto spisu a aby mu bylo umožněno pořídit jeho kopii. Na tuto žádost bylo reagováno prezidiem sdělením ze dne 16. 11. 2005. Žalobci bylo sděleno, že žádosti bude vyhověno, přitom byl vyzván, aby kontaktoval vyřizujícího pracovníka ohledně projednání vhodného termínu.

....

Pro posouzení dané věci je rozhodná otázka, zda-li bylo podání žalobce ze dne 11. 11. 2005 způsobilé vyvolat právní účinky, které zákona č. 106/1999 Sb. (ve znění účinném do 22. 3. 2006) s podáním žádosti o informace spojuje. Zásadní je v tomto ohledu obsah žádosti, tedy musí se v první řadě jednat o žádost o poskytnutí informace, dále se pak požadovaná informace musí vztahovat k působnosti povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. je obecnou normou upravující práva svobodného přístupu k informacím a základní podmínky, za nichž jsou informace poskytovány. Žalobce podáním ze dne 11. 11. 2005 žádal o seznámení se správním spisem vedeným oddělením kontroly a stížností Policie České republiky, jehož obsahem byla stížnost žalobcem podaná. Dále požadoval umožnění pořízení fotokopíí listin ve správním spisu obsažených. Podání žalobce tedy nesměřovalo ke zjištění konkrétní informace spadající do působnosti správního orgánu, nýbrž podáním se domáhal postupu ze strany správního orgánu, jehož výsledkem mělo být fyzické seznámení žalobce se spisem (umožnění nahlédnout do něj) a pořídit kopie listin v něm obsažených. Ač tedy žalobce podání formálně označil jako žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., nejednalo se o výkon obecného práva na informace, nýbrž o výkon práva stěžovatele, být seznámen s výsledkem řízení o stížnosti (ust. § 8 - § 11 vyhl. č. 150/1958 Ú.l.) a z toho vyplývající právo na seznámení se s obsahem stížnostního spisu. Důvodně tedy správní orgán na žádost žalobce reagoval sdělením ze dne 16. 11. 2006, v němž žalobce vyzval k součinnosti.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy podání žalobce nebylo způsobilé vyvolat právní účinky, které výše uvedený zákon s podáním žádosti spojuje. Neexistovalo zde tak žádné žalobcem v žalobě tvrzené rozhodnutí o neposkytnutí informací nastolené na základě právní fikce podle ust. § 15 odst. 4 zákona, na právní vztahy založené podanou žádostí se potom zákon č. 106/1999 Sb. vůbec nevztahuje. Podle tohoto zákona tedy neměl postupovat ani žalovaný, pro jeho rozhodování o odvolání žalobce v tomto ohledu chyběl zákonný podklad. Žalovaný nebyl povinným subjektem nejbližší vyššího stupně nadřízeným povinnému subjektu, který byl žalobcem o poskytnutí informací žádán. Neměl tedy ani pravomoc vydat rozhodnutí o zamítnutí odvolání podle ust. § 16 odst. 2 zákona. S ohledem na tuto skutečnost je rozhodnutí žalovaného nicotné. Soud proto postupoval podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. a nicotnost rozhodnutí bez nařízení jednání vyslovil.

Pokud žalobce napadl žalobou i rozhodnutí zrušení fiktivního rozhodnutí Policie ČR, Policejního prezidia ČR o zamítnutí odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření informací požadovaných žádostí žalobce ze dne 11. 11. 2005, soud žalobu odmítl. Neexistuje-li totiž fiktivní rozhodnutí o neposkytnutí informace (viz výše), nemůže být ani vydáno fiktivní rozhodnutí o zamítnutí rozkladu proti takovému neexistujícímu rozhodnutí. Neexistence žalovaného rozhodnutí je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, pro který je nutné žalobu odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.